

Висновки. Значимість проведеного дослідження полягає у визначенні принципів формування системи збалансованих показників та ключових показників діяльності розподільчої системи, стає можливо впровадження наведених принципів у діяльність дистриб'юторських компаній та інших логістичних операторів ринку України, що надасть змогу оперативно відстежувати показники логістичних процесів діяльності компанії та оперативно реагувати на мінливості ринку логістичних послуг

Список використаних джерел:

1. Червова Л.Г., Баранець Г.В. Методологічні проблеми побудови та оптимізації логістичного циклу підприємства / ЛГ. Червова, Г.В. Баранець // Економіка промисловості. – 2005. - №3(29). – С. 83-90.
2. Плахута Г.А., Решетнікова І.Л. Управління логістичними процесами на промислових підприємствах / Г.А. Плахута, І.Л. Решетнікова. – Луганськ: СНУ ім. В. Даля, 2003. – 195 с.
3. Ревенко В.Л. Моделювання та управління системними ризиками в логістиці / В.Л. Ревенко, Є.В. Єнченко // Проблеми підвищення ефективності інфраструктури: Зб. наук. пр. – Вип. 11. – 2005. – С. 276.
4. Яковенко В.С. Моделювання процесів оптимального управління логістичними розподільчими системами / В.С. Яковенко, А.О. Коломицева // БІЗНЕС-ІНФОРМ: наук. журнал. – 2012. – №7 – С.18-21.

Ключові слова: ключові показники діяльності, логістичний процес, розподільча система, дистриб'юторська компанія, система збалансованих показників.

Ключевые слова: ключевые показатели деятельности, логистический процесс, распределительная система, дистрибуторская компания, система сбалансированных показателей.

Keywords: key performance indicators, the logistics process, distribution system, distribution company, the balanced scorecard.

УДК 332.3

ИССЛЕДОВАНИЕ КОНЦЕПЦИИ УСТОЙЧИВОГО ЗЕМЛЕПОЛЬЗОВАНИЯ В УСЛОВИЯХ ФОРМИРОВАНИЯ СОЦИАЛЬНО-ОРИЕНТИРОВАННОЙ РЫНОЧНОЙ ЭКОНОМИКИ

Козлова В. Я., к.э.н., ст. преподаватель, ГВУЗ «Приазовский государственный технический университет»
Денисова О., магистр ГВУЗ «Приазовский государственный технический университет»

Козлова В. Я., Денисова О. Дослідження концепції сталого землекористування в умовах формування соціально-орієнтованої ринкової економіки.

Аграрна спрямованість країни потребує вдосконалення використання земельних ресурсів, як основного фактора виробництва. Земля є основою людського існування, визначає її важливу роль у процесі соціально-економічного розвитку суспільства. Як основа екосистеми, знаряддя і предмет виробництва, об'єкт права власності вона є базисом сталого розвитку, умовою соціального прогресу та добробуту людини. Впровадження еколого-економічних основ збалансованого землекористування, є вкрай необхідною проблемою. Сьогодні в Україні належним чином не забезпечується раціональне використання та охорона земельних ресурсів, відтворення продуктивного потенціалу сільськогосподарських земель. Оскільки процеси земельного реформування відбуваються повільно, земельне питання став вкрай політизованим, а перехід землі ефективним господарям - практично заблокованим. У зв'язку з цим загострилися питання збереження, раціонального використання і розширеного відтворення земельних ресурсів як базису сталого розвитку України. Актуальною проблемою сьогодення є вирішення цих питань відповідно до принципів сталого розвитку, задекларованих на конференції ООН в Ріо-де-Жанейро (1992 р.). Виникає необхідність формування нової парадигми землекористування в Україні - концепції сталого землекористування, яка могла б забезпечити підвищення добробуту людей, вирішити проблеми, пов'язані з деградацією навколишнього середовища, поліпшення екологічного стану земель. У статті розглянуто питання проведення аналізу нової парадигми землекористування в Україні - концепції стійкого землекористування в умовах формування соціально-орієнтованої ринкової економіки, визначенні еколого-економічних основ збалансованого землекористування і виявленні шляхів їх впровадження.

Козлова В. Я., Денисова О. Исследование концепции устойчивого землепользования в условиях формирования социально-ориентированной рыночной экономики.

Интенсивное использование природных ресурсов, в том числе и земельных, привело к актуализации решения проблемы природопользования в Украине. В настоящее время в Украине сформировался такой уровень экономических отношений, который характеризуется увеличением антропогенного воздействия на окружающую среду, что отражается на эффективности многих отраслей народного хозяйства и

экологического состояния окружающей среды. Аграрная направленность страны требует совершенствования использования земельных ресурсов, как основного фактора производства. Земля является основой человеческого существования, определяет ее важную роль в процессе социально-экономического развития общества. Как основа экосистемы, орудия и предмет производства, объект права собственности она является базисом устойчивого развития, условием социального прогресса и благосостояния человека. Внедрение эколого-экономических основ сбалансированного землепользования, является крайне необходимой проблемой.

Сегодня в Украине должным образом не обеспечивается рациональное использование и охрана земельных ресурсов, воспроизводства продуктивного потенциала сельскохозяйственных земель. Поскольку процессы земельного реформирования происходят медленно, земельный вопрос стал крайне политизированным, а переход земли эффективным хозяевам - практически заблокированным. В связи с этим обострились вопросы сохранения, рационального использования и расширенного воспроизводства земельных ресурсов как базиса устойчивого развития Украины. Актуальной проблемой современности является решения этих вопросов в соответствии с принципами устойчивого развития, задекларированных на конференции ООН в Рио-де-Жанейро (1992 г.). Возникает необходимость формирования новой парадигмы землепользования в Украине - концепции устойчивого землепользования, которая могла бы обеспечить повышения благосостояния людей, решить проблемы, связанные с деградацией окружающей среды, улучшение экологического состояния земель. В статье рассмотрены вопросы проведения анализа новой парадигмы землепользования в Украине - концепции устойчивого землепользования в условиях формирования социально-ориентированной рыночной экономики, определении эколого-экономических основ сбалансированного землепользования и выявлении путей их внедрения. Інтенсивне використання природних ресурсів, у тому числі і земельних, призвело до актуалізації вирішення проблеми природокористування в Україні. В даний час в Україні сформувався такий рівень економічних відносин, який характеризується збільшенням антропогенного впливу на навколишнє середовище, що відбивається на ефективності багатьох галузей народного господарства та екологічного стану навколишнього середовища.

Kozlova V., Denisova O. Research of the concept of steady land use in the conditions of formation of socially oriented market economy.

The intensive use of natural resources, including land, has led to problems of environmental mainstreaming solutions in Ukraine. At present, Ukraine has formed a level of economic relations, which is characterized by increasing human impact on the environment, which affects the performance of many sectors of the economy and the state of the environment. The agrarian orientation of the country requires a better use of land resources as the main factor of production. Land is the basis of human existence, determines its important role in the socio-economic development of society. As the foundation of the ecosystem, the instruments and the subject of production, it is an object of property rights is the basis of sustainable development, a condition for social progress and human welfare. The introduction of environmental and economic foundations of a balanced land use, is essential problem. Today, Ukraine is not properly ensured sustainable use and protection of land resources, the reproduction of the productive potential of agricultural land. Since the processes of land reform is slow, the land issue has become highly politicized, and the effective transfer of the land owners - virtually locked. In this regard, sharpened the conservation, sustainable use and expanded reproduction of land resources as a basis for sustainable development of Ukraine. Urgent problem of our time is to address these issues in accordance with the principles of sustainable development, declared at a UN conference in Rio de Janeiro (1992). There is a need for a new paradigm of land in Ukraine - the concept of sustainable land use, which could ensure the well-being of people, to solve the problems associated with environmental degradation, ecological improvement of the land. In the article the questions of lead through of analysis of new paradigm of land-tenure are considered in Ukraine are conceptions of steady land-tenure in the conditions of forming of the social-oriented market economy, determination of ekologo-ekonomicheskikh bases of the balanced land-tenure and exposure of ways of their introduction.

Постановка проблеми. Інтенсивне використання природних ресурсів, в том числі і земельних, привело к актуалізації рішення проблеми природопольовання в Україні. В настоящее время в Украине сформировался такой уровень экономических отношений, который характеризуется увеличением антропогенного воздействия на окружающую среду, что отражается на эффективности многих отраслей народного хозяйства и экологического состояния окружающей среды.

Аграрная направленность страны требует совершенствования использования земельных ресурсов, как основного фактора производства. Земля является основой человеческого существования, определяет ее важную роль в процессе социально-экономического развития общества. Как основа экосистемы, орудия и предмет производства, объект права собственности она является базисом устойчивого развития, условием социального прогресса и благосостояния человека. Внедрение эколого-экономических основ сбалансированного землепользования, является крайне необходимой проблемой.

Сегодня в Украине должным образом не обеспечивается рациональное использование и охрана земельных ресурсов, воспроизводства продуктивного потенциала сельскохозяйственных земель. Поскольку процессы земельного реформирования происходят медленно, земельный вопрос стал крайне политизированным, а переход земли эффективным хозяевам - практически заблокированным. В связи с этим обострились вопросы сохранения, рационального использования и расширенного воспроизводства

земельних ресурсів як базиса устійчивого розвитку України. Актуальною проблемою сучасності є рішення цих питань в відповідності з принципами устійчивого розвитку, задекларованих на конференції ООН в Ріо-де-Жанейро (1992 г.).

Возникає необхідність формування нової парадигми землекористування в Україні - концепції устійчивого землекористування, яка могла б забезпечити підвищення благосостояння людей, рішення проблем, пов'язаних з деградацією оточуючої середовища, покращення екологічного стану земель.

Особливу увагу слід приділити здійсненню устійчивого розвитку землекористування шляхом комплексного рішення проблем забезпечення раціонального використання землі. Однією з важливих складових їх рішення є оптимізація землекористування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми раціонального використання земельних ресурсів і збереження природної середовища, а також управління земельними ресурсами розглядалися в сучасних наукових працях вітчизняних дослідників. Так, питання раціонального використання земельних ресурсів і їх управління з економіко-екологічної точки зору представлені в роботах С. І. Дорогунцова і Л. І. Братчука [1], В. М. Будзяк [2], Л. Я. Новаковського [3]. Дискусії щодо наукового обґрунтування устійчивого розвитку, раціонального використання земельних ресурсів набувають все більшої гостроти. Важливий внесок у розробку концептуальних і теоретико-методологічних основ устійчивого землекористування внесли вітчизняні вчені: А.Н. Алімов, А.Ф. Балацький, П.П. Борщевський, І.К. Быстриков, С.Ю. Булыгин, В.В. Докучаєв, А.С. Даниленко, Б.Н. Данилишин, С.І. Дорогунцов, Д.С. Добряк, А.С. Лисецький, І.І. Лукинов, В.В. Медведєв, Я.В. Коваль, Л.Я. Новаковський, М.Ф. Реймерс, Ф.С. Сайко, В.П. Сьгник, А.Г. Тарарико, В.М. Трегубчук, А.М. Третьяк, Ю.Ю.Туниця, М.А. Хвесик, В.П. Цемко, М.К.Шикіула, так і зарубіжні дослідники: В.Р. Беленький, С. Волков, Д. Брюс, Х.Л. Даймонд, В.І. Кірюшин, П.Ф. Ноан, С.І. Сай, Ф. Харрісон, В.Н. Хлыстун і др.

Деякі з них розглядають земельні ресурси як фактор соціально-економічного розвитку і як ресурс, який служить динамізації розширеного виробництва національного багатства. Інші вважають, що земельні ресурси розглядаються як основа ресурсного потенціалу аграрної сфери, грають вирішальну роль у розвитку сільськогосподарського виробництва і забезпечення населення життєво необхідними благами. Ітак, економічне, ефективне, раціональне і екологічно безпечне використання земельного фонду і його різноманітна охорона є в сучасних умовах однією з найбільш актуальних проблем в Україні [4, с. 4].

В той же час слід вказати на недостаточність наукової проработки теоретичних основ і визначення практичних заходів по устійчивому землекористуванню в Україні, як на державному рівні, так і в наукових установах. Разом з тим єдиною системою показників для здійснення спостереження за розвитком землекористування, визначення рівня його устійчивості і індикації цього процесу на даний час не існує.

Ціль статті. Здійснення аналізу нової парадигми землекористування в Україні - концепції устійчивого землекористування в умовах формування соціально-орієнтованої ринкової економіки, визначення еколого-економічних основ збалансованого землекористування і виявленні шляхів їх впровадження.

Виклад основного матеріалу дослідження. На державному рівні за роки незалежності так і не вирішено питання підвищення цінності земельних ресурсів, їх раціонального використання і охорони. На основі аналізу позицій вітчизняних і зарубіжних вчених по оцінці стану землекористування встановлено, що економічний підхід у землекористуванні є переважаючим, а соціальний і екологічний виступають, відповідно, на другому і третьому місцях. Для того, щоб змінити таке положення, виникає потреба у розробці інноваційних підходів до визначення і оцінки інтенсифікації використання земель, проведенню обов'язкового учета і кадастра існуючих земельних угоди і визначення екологічно обумовлених територіальних меж.

Відзначимо, що тривале використання земельних ресурсів призводить до їх виснаження, що вимагає прийняття науково обґрунтованих організаційно-управлінських рішень, а не впровадження механічних шляхів рішення проблеми. Тенденції сучасного етапу розвитку суспільства привели до необхідності впровадження новітніх підходів у використанні природних ресурсів, що об'єднують екологічні, соціальні, економічні і інші напрями.

Все це свідчить про те, що в нинішніх умовах рішення проблем, що виникли в області землекористування, неможливо без переходу до моделі устійчивого розвитку. В відповідності з принципами Ріо-де-Жанейрської конференції слід розробити науково обґрунтовану систему устійчивого розвитку для кожної галузі народного господарства, в тому числі і для землекористування. Стратегія устійчивого розвитку, як засіб інтеграції економічних, соціальних і екологічних цілей для розвитку держав з позицій національних і міжнародних інтересів, одним з напрямків якої виступає збалансоване землекористування [5].

Устійчиве землекористування - це така система відносин суспільного розвитку, при якій досягається оптимальне співвідношення між економічним зростанням, нормалізацією якості стану земельних ресурсів, задоволенням матеріальних і духовних потреб населення. Обґрунтовуючи необхідність устійчивого землекористування, його важливість у напрямку збереження земельних

ресурсов, необходимо опираться на основные социальные, экономические и экологические законы и принципы [6]. Если основные социальные, экономические и экологические законы сформированы, то принципы устойчивого землепользования как частичные принципы устойчивого развития общества в целом, пока полностью не раскрыты.

Обеспечение устойчивого землепользования означает землепользование, которое не ухудшает количественных характеристик земель. Обеспечить устойчивое землепользование — значит организовать такое использование земель, при котором сохраняются площади сельскохозяйственных угодий и не допускается снижение их плодородия, обеспечивается надлежащее землепользование, т.е. землепользование в соответствии с требованиями законодательства, осуществляется компактная застройка, не вызывающая ухудшение состояния других природных объектов, обеспечивается целевое и своевременное использование земель, наилучшим образом отвечающее природно-климатическим и географическим свойствам конкретных земельных участков.

Рациональное землепользование в контексте устойчивого также означает эффективное использование земельных участков, под которым понимается получение максимальной экономической пользы с единицы площади. В условиях реформирования земельных отношений, прежде всего, необходимо соблюдать такие принципы:

- системный подход к рационализации землевладения и землепользования; охраны земель;
- своевременного устранения и предупреждения негативного влияния деградированных земель на здоровье и благосостояние населения, окружающую среду;
- обеспечение удовлетворения социально-экономических интересов в сфере земельных отношений и их гармонизации с экологической составляющей.

Раскрывая содержание системного подхода, целесообразно рассматривать землепользования в трехмерной системе координат [6]:

- экономической (экономические потребности использования земельных ресурсов и почв, характер использования земли, рынок продуктов, размещения производства, уровень интенсификации, развитие инфраструктуры и т.д.);
- социальной (социальные институты землепользования и землевладения, в частности хозяйственный уклад, комплекс предписаний и обязанностей человека по отношению к земле, земельный устроитель, право собственности на землю, сервитуты, социальная инфраструктура);
- экологической (природно-ресурсный потенциал, агроэкологические особенности использования почв, качество продукции, экологическое состояние почв, экологические ограничения).

Вопросы сбалансированного землепользования могут быть решены разработкой мероприятий по совершенствованию социальных, экологических и экономических основ землепользования, которые предусматривают:

- внедрение систематического сбора и мониторинга информации об особенностях землепользования и структуру земельного фонда,
- оценка риска антропогенного преобразования земель и выявления степени напряженности территорий.

Для обеспечения устойчивого развития необходимо формирование такого права собственности на землю, за помощью которого четко определяется правомочность субъектов землепользования, устанавливается полномочия по владению, пользованию и распоряжению землей. В отношениях земельной собственности полностью должны воплощаться экологические и экономические составляющие землепользования, социальные связи и процессы. Обеспечение такого принципа будет способствовать устойчивому развитию общества [9].

Выводы. Земельные ресурсы играют важную роль в развитии производительных сил любой страны не зависимо от политического устройства и общественно-экономической формации. Вопросы рационального использования и охраны земельных ресурсов должно стать приоритетным направлением не только экономической, но и социальной и экологической политики. В контексте устойчивого развития наиболее важным является комплексное исследование объективных природных свойств и субъективных социально-экономических особенностей использования земель.

Вследствие непоследовательности проведения отдельных этапов земельной реформы в Украине и упрощенного подхода к решению ряда проблемных вопросов, осуществлялись изменения чисто внешнего характера как относительно субъектов землевладения, так и характера землепользования. Качественных сдвигов по усилению социальной и экологической ориентированности вовлечения земельных ресурсов в хозяйственный оборот, улучшение институционального обеспечения отношений собственности и организационно-правовых форм организации сельскохозяйственного производства так и не произошло. Поэтому возникает необходимость создания действенного механизма совершенствования земельной политики в контексте устойчивого развития, способствовать инвестиционному обеспечению агротехнических и природоохранных работ, что позволит повысить социально-экономическую и экологическую эффективность землепользования в Украине.

Для реализации воплощения в жизнь положений сбалансированного землепользования необходимо осуществить систему организационно-экономических факторов, обеспечивающей эффективное

функционирование субъектов сельскохозяйственной предпринимательской деятельности в конкретных природных условиях и совершенствования реформирования существующих и создания новых форм хозяйствования рыночного типа, а также освоение механизма экономического и правового регулирования земельных отношений.

Также требуют дополнительного обоснования теоретические и методологические аспекты по применению различных инструментов обеспечения управления земельными ресурсами в контексте их функций (методы, средства, принципы), должна быть доведена их значимость и необходимость совершенствования. По каждой составляющей системы землеустройства и землепользования должны быть определены ключевые экономические, социальные, экологические, правовые, моральные, технологические и другие проблемы. Это поможет более четко определить цели, принципы оздоровления социально-экономической и экологической ситуации в Украине, разработать эффективный антикризисный план действий по определению необходимости краткосрочных и долгосрочных задач.

Список использованных источников:

1. Будзяк В. М. Сільськогосподарське землекористування (економіко-екологічні та управлінські аспекти) / С.І. Дорогунков. – К. : Оріяни, 2006. – 488 с.
2. Дорогунцов С. І. Рациональное використання основного природного багатства України – її земельних ресурсів / С. І. Дорогунцов, Л. Й. Братчук // Власний статус і проблеми раціонального використання земель. – К., 2000. – Ч.І. – С. 4-9.
3. Новаковский Л. Я. Экономические проблемы использования и охраны земельных ресурсов / Л. Я. Новаковский. – К. : Вища школа, 1985. – 207 с.
4. Економічний розвиток України : інституціональне та ресурсне забезпечення : [монографія] / [О. М. Алимов, А. І. Даниленко, В. М. Трегубчук та ін.]. — К. : Об'єднаний інститут економіки НАН України, 2005. – 684 с.
5. Про Стратегію економічного та соціального розвитку України «Шляхом європейської інтеграції» на 2004-2015 роки : указ Президента України від 28 квітня 2004 р. № 493/2004 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>.
6. Пашков І.А. Системні основи сталого землекористування в Україні./ І.А. Пашков. Вісник Запорізького національного університету. Економічні науки, 2011. – 259 с.
7. Михасюк І. Регулювання земельних відносин / І. Михасюк, Б. Косович. – Львів: Львівський національний університет ім. Івана Франка, 2002. – 264 с.
8. Хвесик М. А. Институциональная модель природокористування в умовах глобальних викликів /М. А. Хвесик, В. А. Голян. – К. : Кондор, 2007. – 480 с.
9. Третяк А. М. Зміна пріоритетів земельної реформи у зв'язку з удосконаленням економічних відносин власності на землю / А. М. Третяк // Вісник аграрної науки. — 2008. — № 2. — С. 5—10.

Ключові слова: земельні ресурси, соціально-економічний розвиток, земельна політика, стійке землекористування, раціональне використання і охорона земельних ресурсів

Ключевые слова: земельные ресурсы, социально-экономическое развитие, земельная политика, устойчивое землепользование, рациональное использование и охрана земельных ресурсов.

Key words: landed resources, socio-economic development, landed policy, steady land-tenure, rational use and guard of the landed resources

УДК 65.01.46.001.76

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ЕФЕКТУ ВІД ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ІННОВАЦІЇ

Кушнір С.О. аспірантка кафедри ФіК, Запорізького національного університету

Кушнір С.О. Проблемні питання визначення економічного ефекту від інвестиційної діяльності в інновації.

Досліджено принципові положення вибору найкращого варіанту реалізації інвестиційного проекту підприємств машинобудування. Визначено принципи при оцінці економічного ефекту на стадіях вибору оптимального варіанту інвестиційного проекту підприємств машинобудування. Запропоновано показники оцінки економічної ефективності інвестиційної діяльності з урахуванням дисконтування величини майбутніх доходів підприємств машинобудування. Зроблено висновок, що інвестування в умовах ринку пов'язане із значним ризиком і цей ризик тим більше, чим довше термін окупності вкладень. Дуже істотно